

Gustav Adolfskyrkans grundläggande Del 3 (3)

Långhuset är uppdelat i ett brett kryssvälv mittskepp i två travéer och sidoskepp i två våningar. De sistnämnda är täckta med tvärställda tunnvalv. Tornmuren är i väster genombruten av en bred valvbåge. Fyrkantiga pelare med knektar i hörnen bär upp valven. Kapitälerna på kolonetterna har utförts efter tyska gipsmodeller. Alla bärande delar i kyrkan försågs med tegel från Bonn. Väggytorna putsades och fick ljusgul färg varpå dekorationer målades av Edvard August Bergh. Dekorationerna gjordes al secco med schablonmålade blad och blomlister samt fyllningar. Vidare målades i triumfbågen änglar, medaljonger med Kristus som världsdömdomare och evangelistsymbolerna. Stjärnvalvet som var rikt dekorerat innehöll texten: "Ära ske Gud, som från sin tron Till oss ser neder, Och Jesu Krist, hans ende Son, Som för oss alla beder".

I tornet byggdes vapenhus och vindfång, förrum finns även vid de andra ingångarna. Dessa har valv av tegel. Läktarna byggdes av trä och stöddes av järnbalkar samt tegelvalv. Med den första bänkinredningen fanns 1 230 sittplatser. Altarbordet fick en skiva i Carraramarmor och står på fyra kolonetter av gul marmor från Ekeberg på en bas av vit fransk sandsten. Altaruppsatsen var snidad av ek i gotiserande stil och bestod av ett lågt retabel med ornament och förgyllda lister. I mitten fanns en korskrönt gotisk gavel och ett snidat ornament. Altarringen bildade en halvcirkel och var av brungul lackerad ek. Den första predikstolen var av brunbetsad ek och stod på en fot av fransk sandsten. Från början saknades tak vilket sedermera tillkom år 1930. Den gamla dopfunten i modifierade senromanska former var av ljusgul belgisk sandsten.

Kyrkobyggnaden efter ombyggnaden 1949–1952

Med tiden kom emellertid kyrkan att uppfattas betydligt som otidsenlig och omodern vilket ledde till att kyrkan under åren 1949 till 1952 genomgick en stor ombyggnad ledd av arkitekten Otar Hökerberg. Kontraktsposten Emanuel Beskow och kyrkoadjunkten Torsten Ahlstrand var drivande i ombyggnationen. Förändringen av koret som ombyggnaden innebar medförde en ändring av kyrkorummet i sin helhet. De gamla sidoläktarna revs och nya byggdes längs tvärskeppets västväggar. Nere i kyrkan snedställdes bänkarna i tvärskeppet. Orgelfasaden byttes ut och nya takkronor tillkom.

Läktarbarriären fick en ny utformning. Dörrarna till de gamla läktarna på ömse sidor av triumfbågen blev burspråk med nummertavlor. I koret togs dörrarna bort och ersattes med ett valv mot en bönekammare på norra sidan. En ny åttakantig sakristia byggdes norr om kyrkan av tegel med gulgråputsade väggar och skiffertak. Kyrkan binds ihop med sakristian genom en gång. Fönstren i koret togs bort för att möjliggöra en stor muralmålning. Fönsterna från koret föreställande Petrus och Paulus flyttades till tvärskeppen.

Den nya predikstolen av ljus ek ritades av Hökerberg och försågs med reliefer av Torolf Engström. Relieferna föreställer kyrkoårets högtider med Advent, Jul- och trettondagstid, Passionstid, Påsk, Pingst, Trefaldighetstid och Domssöndagen. Till predikstolen hör ett ljudtak. En ny dopfont av Liss Eriksson tillverkad av vit fransk sandsten tillkom vid ombyggnaden. Ett järnsmide av samme konstnär placerades i nischen vid funten.

Även altaruppsatsen byttes ut till en ny av Christian Berg. Den är utförd i ofärgad polsk ek, har formen av en upptill rakt avslutad triptyk med reliefer föreställande evangelistsymbolerna. I nischen i korpus fanns ett gyllene krucifix som stals den 21 juni 2012 och ersattes av en replik av samme konstnär hösten 2013. Även altarringen förnyades under ombyggnationen. Den centrala kormålningen, "Den stora måltiden", utfördes av Pär Siegård och Kaj Siesjö och stod klar den 19 februari 1952. Kristus står med utbredda armar ovanför altaret och flankeras av människor som kommer mot honom från alla håll samtidigt som vingårdsmannen och såningsmannen som symboliserar vin och bröd arbetar. Fresken på norra sidan skildrar liknelsen om den förlorade sonen medan den på den södra sidan föreställer den barmhärtige samariten. Kyrkan återinvigdes av biskop Yngve Rudberg på Pingstdagen år 1952.

Kyrkobyggnaden efter ombyggnaden 2005–2006

Den senaste stora ombyggnaden ägde rum under år 2005 och 2006. Innan dess hade Petruskapellet i det norra tvärskeppet blivit färdigt år 1981. Den 11 månader långa renoveringen inbegrep bland annat ett nytt vindfång vid ingången, rengöring, nya ljud- och bildsystem med två storbildsskärmar,

Petruskapellet anpassades för dop och vigsel samt vissa nya textilier. Återinvigningen ägde rum den 21 maj 2006 med biskop Erik Aurelius.